

Grong kommune

Indre Namdal barneverntjeneste og PPT

Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet

Postboks 8036

Dep

0030 OSLO

Vår ref:
12/1830-1-BE

L.nr.
6726/12

Arkiv:
F40 &14

Deres ref:

Dato:
12.11.2012

HØRING: BARNEVERNLOVEN

Formannskapet i Grong kommune behandlet forslaget til ny barnevernlov i møtet 1.11.2012 som sak nr 147/12.

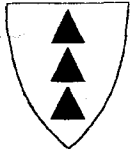
Saken vedlegges.

Med hilsen

INDRE NAMDAL BARNEVERN OG PPT

Bjørg Ekker
administrativ leder

Vedlegg:

SAMLET SAKSFRAMSTILLING

Utvalg	Møtedato	Saksnr.
Formannskapet	01.11.2012	147/12

HØRING: BARNEVERNLOVEN - (FORSLAG OM ENDRINGER I FINANSIERINGSANSVARET OG I DEN FAGLIGE SAMHANDLINGEN MELLOM STAT OG KOMMUNE, FORSLAG OM STYRKING AV BARNES RETTIGHETER MV.)

Vedlagte dokumenter:

- Høringsbrevet

Ikke vedlagte dokumenter:

- Høringsnotat - Forslag til endringer i Lov 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntjenester (Barnevernloven) med tilhørende forskrifter.
- Høringsforslag fra KS Nord-Trøndelag.

Hjemmel for behandling:

Delegasjonsreglementets pkt. 1.1.

Saksopplysninger:

Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet har sendt på høring forslag om endringer i barnevernloven 17. juli 1992 nr. 100. Høringsfristen er 12. november 2012.

Grong kommune er vertskommune for Indre Namdal barneverntjeneste, som består av kommunene Grong, Høylandet, Lierne, Namsskogan, Røyrvik og Snåsa.

Indre Namdal barneverntjeneste omfatter ca. 8.700 innbyggere og har totalt 6,60 stillingshemler.

Noen av forslagene i høringsnotatet omhandler:

- Endringer i finansieringsordningen i barnevernet
- Endringer i den faglige samhandlingen mellom stat og kommune

og andre deler av høringsnotatet omhandler forslag som styrker barns rettigheter og rettssikkerhet i barnevernet.

En evaluering av forvaltningsreformen fra 2004 har vist at ansvarsfordelingen mellom statlig og kommunalt barnevern er uklar. Departementet foreslår nå lovendringer som skal gi et klarere ansvarsforhold mellom statlig og kommunalt barnevern.

Forslaget til lovendringene innebærer også at kommunenes faglige og økonomiske ansvar skal styrkes, og finansieringsordningen mellom statlig og kommunalt barnevern foreslås endret.

Departementet foreslår at finansieringsansvaret innrettes slik at kommunene betaler en tilnærmet lik prosentandel av de ulike tiltakenes faktiske kostnader. Forslaget om endringer i betalingsordningen er begrunnet i at en overføring av midler fra stat til kommune betyr et større kommunalt ansvar, både faglig og økonomisk. Det hevdes at kommunene vil bli mer kostnadsbeviste, og dermed vil risikoen for kostnadsvekst i barnevernet bli mindre.

I følge høringsnotatet framgår følgende om kostnader:

- Institusjon: Ca 400.000,- årlig kommunal egenandel, dvs. ca. 15 % av den totale utgiftene for en institusjonsplass. - ca. 2.3 mill. pr. plass
- Fosterhjem med statlig forsterkning: Ca. 320.000,- årlig i kommunal egenandel, dvs. ca 37 % av den totale utgiften - ca. 800.000 pr. hjem.
- Statlig hjemmebaserte tiltak: Varierende kommunal egenandel, men ofte sterkt subsidiert.
- Statlig barnevern bruker ca. 290 mill årlig på hjemmebaserte tiltak.

Departementet foreslår at kommunenes faglige ansvar skal bli tydeliggjort. Det foreslås at staten avviker sine ulovfestede oppgaver. Det vil si faglig råd- og veiledning i enkeltsaker, utredningsbistand, samt ordningen med refusjon av utgifter til hjelpetiltak. Høringsnotatet beskriver videre at de statlige fagteamene utfører betydelig råd- og veiledningsarbeid i enkeltsaker i dag. I stedet foreslås det at statlig barneverns arbeid for å bidra til et likeverdig tilbud foregår i form av generell faglig utvikling og veiledning. Eksempelvis i form av utarbeidelse av felles standarder og veiledning på hva som er god saksbehandling og kvalitet i det kommunale barnevernet. I tillegg skal staten gi opplæring i kartleggingsmetodikk, utredningsmaler etc.

Departementet ønsker å slå fast at utredninger er et kommunalt ansvar, og at staten derfor ikke bør bistå kommunene. Staten skal likevel kunne etterspørre yterligere utredning fra kommunenes side, som ledd i den faglige dialogen. Departementet foreslår at statlig barnevern gis forskriftshjemmel til å pålegge kommunene å utrede barnet på en bedre måte.

Høringsnotatet sier lite om hvordan staten tenker seg å organisere - skille på - rollen som tjenesteleverandør for kommunene, og rollen som fagutvikler for kommunebarnevernet.

Med dette som bakgrunn tilrår rådmannen følgende høringsuttalelse fra Grong kommune:

Hvis regjeringens forslag vedtas, får kommunene et større ansvar for barnevernet i framtida. Evaluering av barnevernreformen fra 2004 har vist betydelige samarbeidsproblemer mellom statlig og kommunalt barnevern. Det statlige barnevernets involvering i enkeltsaker har vært ulikt praktisert, og det har vært konflikter knyttet til fag og økonomi.

I det økte ansvaret ligger også økte utgifter. Mens kommunene i dag betaler en forholdsvis lav og helt flat egenandel, foreslår regjeringen at de i framtida skal betale egenandel i tråd med det tiltaket koster. Slik det praktiseres idag legger kommunene ut for alle kostnader og søker statlig barnevern om å få dekket utgiftene utover egenandelen. Dette har for mange kommuner vært en grobunn til konflikter i og med at det oppleves som statlig barnevern har en ulik praksis vedrørende refusjonsordningen. Den kan være uforutsigbart, det er ikke nødvendigvis slik at alle kostnader knyttet til fosterhjems plassering blir godkjent av statlig barnevern. Dette oppleves av kommunene som merarbeid og en mulig kilde til konflikter mellom kommunene og statlig barnevern. Tungvinte refusjonsordninger og et barnevern som i større grad må bruke resurser på dokumentasjon og utredninger gir ikke effektive barneverntjenester. En gradvis overføring av statlige resurser til kommunene vil være til det beste for tjenesten, slik at kommunene selv kan bestemme hvilke forsterkningstiltak som settes inn i den enkelte familie.

Ambisjonene om et tydeligere barnevernansvar for kommunene er bra, men det synes som om det er vanskelig å få tak i hva høringsnotatet egentlig foreslår og dermed gir mulighet for å vurdere alle konsekvensene av en omlegging. Slik det fremstår og forstås, er at et tydeligere faglig ansvar for kommunene, blir kompensert med mer statlig kontroll og styring. Forslaget om at staten skal ha en tilsynsoppgave i form av mulighet til å kreve ytterligere utredning gjør det legalt å overprøve kommunenes vurderinger. Dette medfører fortsatt kilde til mulige konflikter mellom kommune og statlig barnevern.

Høringsnotatet har i svært liten grad tatt hensyn til at kommunene har ulike og forskjellige behov for de statlige tilbudene. Det er bra at det slås fast hva som er kommunenes tydelige ansvar. Det kommunale arbeidet må styrkes gjennom at midler frigjøres og overføres fra stat til kommune. Kommunene har store utfordringer med rekruttere og besitte kompetent personell til å ivareta de nødvendige arbeidsoppgaver som medfølger mer ansvar til kommunene. Det kan i den sammenheng måtte ses på alternative løsninger som foreksempel overføringer til andre tjenester i kommunene enn barneverntjenesten, jfr. samhandlingsreformens ideologi. Etablering av store kompetansmiljø langt fra brukerne bidrar til at vi får kapasitet og kompetanse alt for langt borte fra der utfordringene oppstår og skal løses.

Vårt forslag er at øking i kommunenes kostnader og styrking av BUF-etat ikke bør gjennomføres. BUF-etats rolle bør nedtones og frigjorte midler bør disponeres av kommunene til forebyggende arbeid blant barn og unge.

Alt i alt er det kommunens oppfatning at endringene er et skritt riktig retning, men disse forutsetter at både økonomi og organisering blir lagt til rette for de endringer som følger av lovendringen og at dette følges opp av regjeringen i de kommende år.

Rådmannens forslag til vedtak:

Formannskapet slutter seg til rådmannens tilråkning til høringsuttalelse.

Behandling/vedtak i Formannskapet den 01.11.2012 sak 147/12

Formannskapets vedtak:

Enstemmig vedtatt som rådmannens forslag til vedtak:

Formannskapet slutter seg til rådmannens tilråkning til høringsuttalelse.